

Uzasadnienie historyczne symboliki herbu:

W czerwonym polu późnogotyckiej tarczy herbowej widnieje wizerunek orła białego Przemysła II, wzorowany na orle z pieczęci pieszej księcia Przemysła II z roku 1290. Orzeł ma na piersi tarczę sercową, w której, w czerwonym polu, znajduje się lew wspięty złoty, patrzący. Jest to pierwotny herb używany przez księcia wielkopolskiego i poznańskiego Przemysła II, który znajduje się na pieczęci księcia z roku 1289. Po wydaniu pieczęci pieszej z orłem, Przemysł II wydał zarządzenie, aby wszelkie nadania, które były pieczętowane poprzednimi znakami, potwierdzić nową pieczęcią.

Przemysł II – król Polski

Przemysł II urodzony 14 X 1257 r., zmarł 8 II 1296 r.; jedyny syn księcia wielkopolskiego Przemysła I i Elżbiety śląskiej, na świat przyszedł cztery miesiące po śmierci ojca. Wychowywał się pod opieką matki, a po jej śmierci w 1265 r. na dworze swego stryja Bolesława Pobożnego. Doprowadził on w 1273 r. do poślubienia przez Przemysła córki księcia meklemburskiego Henryka I Pielgrzyma - Ludgardy. W tym roku uciekł on od stryja i zawarł przymierze z **Henrykiem IV Probus** (1257 – 1290), przewidujące wzajemne niesienie sobie pomocy. W 1277 r. zorganizował on wspólnie z Henrykiem I Głogowskim zakończoną niepomyślnie wyprawę, mającą na celu uwolnienie Probusa, uwięzionego przez Bolesława Rogatkę. Po bezpotomnej śmierci Bolesława Pobożnego w 1279 r. Przemysł został księciem Wielkopolski. W 1281 r. Przemysł został podstępnie uwięziony na zjeździe w Sądowlu przez swego dawnego sprzymierzeńca Henryka IV Probusa, który wymusił na nim zrzeczenie się kasztelanii rudzkiej. W 1282 r. książę pomorski Mściwoj II wystawił w Kępnie dokument, na mocy którego uznawał się on lennikiem Przemysła. Na przełomie 1283 i 1284 r. Przemysł odzyskał kasztelanię rudzką, ale zaraz potem ją utracił, by odzyskać ponownie w 1287 i 1288 r. W 1285 r. poślubił on *per procuram* córkę zdetronizowanego króla Szwecji Waldemara - Ryksę (Ludgrada zmarła w tajemniczych okolicznościach dwa lata wcześniej). Henryk IV Probus w testamencie sporządzonym przed swoją śmiercią w 1290 r. zapisał Przemysłowi II Małopolskę, którą z kolei przejął po śmierci Leszka Czarnego w 1288 r. Przy sporym zaangażowaniu arcybiskupa Jakuba Świnki powstała na początku 1293 r. koalicja złożona z Przemysła II, Władysława Łokietka i jego brata Kazimierza, księcia łęczyckiego, zwrócona przeciw Wacławowi II czeskiemu, pretendującemu do tronu krakowskiego. W końcu 1294 r. po bezpotomnej śmierci Mściwoja II Przemysł objął bezpośrednio rządy nad Pomorzem. W 1295 r. papież Bonifacy VIII wyraził zgodę na koronację Przemysła. 26 czerwca 1295 roku Przemysł II koronował się na króla Polski, połączył Pomorze z Wielkopolską, walczył o ziemię krakowską, stał się niebezpieczny dla Niemiec, bo chciał silnej zjednoczonej Polski. Po

uroczystościach koronacyjnych Przemysł wyruszył na objazd Pomorza, potwierdzając wówczas szereg przywilejów wystawionych przez książąt pomorskich dla klasztorów i możnowładztwa dzielnicy. Na początku 1296 r. ludzie nasłani przez margrabiów brandenburskich usiłowali porwać Przemysła przebywającego wtedy w Rogoźnie. 8 lutego 1296 roku został zamordowany za sprawą margrabiów brandenburskich. Przemysł II został pochowany zgodnie ze swym życzeniem w Katedrze poznańskiej.

Uzasadnienie symboliki flag.

Flaga powiatowa – terytorialna, powszechnego stosowania - to poziomy, prostokątny płat materii o proporcji szerokości (wysokości) do jej długości, co się ma jak 5:8. Poziomy prostokątny płat tkaniny składa się z trzech poziomych pasów: pasa szerokiego – górnego, oraz z dwóch pasów identycznych – wąskich. Każdy z wąskich pasów materii, środkowy jak i dolny, mieści się w wysokości (szerokości) całego płata materii siedmiokrotnie. Pas górny jest barwy srebrnej. Pas środkowy jest barwy złotej. Pas dolny jest barwy czerwonej.

Z flagi odczytujemy barwy zawarte w herbie. Pas srebrny, górny określa swą barwą, barwę godła. Pas środkowy, złoty określa swą barwą drugi mniejszy element godła i detale godła (przepaski na skrzydłach, łapy z pazurami, formę pierścienia na ogonie). Pas dolny określa barwę pola tarczy herbu. Flaga urzędowa (z herbem powiatu) – jest to taki sam jak opisany wyżej prostokątny płat materii z tym, że w pasie górnym, srebrnym, w obszarze kantonu flagi (to jest – w miejscu we fladze najbardziej zaszczytnym), w jej lewym górnym obszarze, a więc w prostokącie znajduje się tarcza z herbem Powiatu.

Szczegółowe uzasadnienie heraldyczne, weksylologiczne i historyczne zaprojektowanego herbu i flagi znajduje się na stronie internetowej powiatu w BIP, w menu Prawo, pozycja – Uchwały Rady Powiatu z 2005 r. - Uchwała Nr XXIV/167/2005 z 10 czerwca 2005 r. w sprawie przyjęcia projektu wzoru herbu i flagi Powiatu Średzkiego – załącznik nr 2.